РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
22 У. 783/15
Дана 27.11.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Гајић Салзберег, председника већа, Весне Даниловић и Тије Бошковић, чланова већа, са вишим судским саветником Весном Иконић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ..., , коју заступа Драги Аранђеловић, адвокат из Београда, Улица Раде Кончара 34, против туженог Секретаријата за имовинске и правне послове града Београда – Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења XXI-05 број: 356-968/2014 од 24.11.2014. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.11.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење туженог Секретаријата за имовинске и правне послове градске управе града Београда – Сектора за другостепени управни поступак, XXI-05 број: 356-968/2014 од 24.11.2014. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Секретаријат за имовинске и правне послове градске управе града Београда – Сектор за другостепени управни поступак, да тужиљи А.А. из ..., ..., накнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиље изјављена против решења грађевинског инспектора Одељења за инспекцијске послове Управе градске општине Нови Београд у Београду број: III 356-534/2014 од 01.09.2014. године. Наведеним првостепеним решењем од 01.09.2014. године наложено је тужиљи да у року од једног дана од дана пријема тог решења, о свом трошку уклони изведене радове, и то тако што ће: уклони стамбени објекат, изведен као скелетна конструкција, серклажи од армираног бетона са испуном од гитер блокова, немалтерисано без постављене дрвенарије са изведеном кровном конструкцијом, кров на две воде, покривач цреп, димензија основе 5,80х14,70м, укупне корисне површине Пкор.=152,00м2, по структури Пр+1+таван, са бочним спољним АБ степеништем за спрат са једним одмориштем, ширине 1,00м; уклонити започети помоћни гитер у блоку

на АБ мртвој плочи димензија основе 2,30х1,70м са два озидана реда блокова, све у Улици ... у ... (став 1. диспозитива), при чему се решење о уклањању објекта, односно његовог дела односи и на делове објекта који нису описани у решењу о рушењу, а настали су након састављања забележбе-Записника о извршеном инспекцијском прегледу од 21.08.2014. године и чине једну грађевинску целину (став 2. диспозитива), пре уклањања објекта, односно дела објеката није потребно урадити пројекат рушења (став 3. диспозитива), ако извршеник сам не спроведе извршење решења о уклањању објекта, односно његовог дела, решење ће се извршити преко привредног друштва, односно другог правног лица или предузетника, на терет извршеника, о чему ће тај орган донети посебан закључак (став 4. диспозитива), с тим да жалба изјављена на ово решење не одлаж извршење решења (став 5. диспозитива).

Тужбом поднетом Управном суду дана 19.01.2015. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа, због неправилне примене закона или другог прописа, да је чињенично стање непотпуно и нетачно утврђено, као и да је из чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања. У тужби се наводи да тужиља поседује потврду Одељења за грађевинске и комуналне послове Управе ГО Нови Београд број: VIII-351-640/10 од 02.03.2010. године да је том органу поднела захтев 16.02.2010. године за легализацију бесправно изграђеног односно реконструисаног стамбеног објекта број 7 и 8 до 11.09.2009. године, који се налази у Улици ... у .... Тужиља се позвала на одредбе члана 185. став1., 186., 197. став 1. и 198. став 1. Закона о просторном планирању (“Сл. гласник РС”, број 72/09), те да у складу са изнетим законским одредбама, могућност накнадног издавања грађевинске и употребне дозволе за објекат (легализацију) представља предходно питање у овом поступку, а да по правноснажном окончању поступка легализације, орган може да настави поступак и донесе одговарајућу одлуку. Са изнетих разлога предложено је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење, као и да обавеже туженог да тужиљи накнади трошкове овог спора у износу од 36.000,00 динара на име састава тужбе са паушалом по АТ.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу.

Управни суд је, решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), оценио да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чланом 41. став 1. истог Закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је грађевински инспектор првостепеног органа, у вршењу инспекцијског надзора дана 21.08.2014. године извршио увиђај на лицу места и записнички констатовао да се у

Улици ..., у ... изводе радови на изградњи стамбеног објекта ближе описано у изреци ожалбеног решења, без грађевинске дозволе. На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени орган је донео ожалбено решење којим је тужиљи наложио уклањање предметног објекта, и то у року од једног дана од дана пријема овог решења, применом одредбе члана 176. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/2009, 81/2009, 64/2010, 24/2011, 121/2012 и 42/2013), којом је прописано да је у вршењу инспекцијског надзора грађевински инспектор овлашћен да нареди решењем уклањање објекта или његовог дела, ако се објекат гради или је његово грађење завршено без грађевинске дозволе.

Међутим, по оцени Управног суда, основано се наводима тужбе указује на то да је у конкретном случају повређен закон на штету тужиље. Наиме, одредбама члана 183. став 2. Закона о планирању и изградњи, прописано је да се решењем о уклањању објекта, односно његовог дела, одређује рок у коме је инвеститор дужан уклонити објекат или његов део. С тим у вези, Управни суд указује туженом органу на обавезу поступања управних органа у складу са начелом заштите права грађана из члана 6. став 3. Закона о општем управном поступку (Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/2001,"Службени гласник РС", бр. 30/2010), којим је прописано да ће се у случајевима када се странкама у поступку налажу обавезе применити оне прописане мере којима се постиже циљ закона. Стога, по схватању овог суда, наведени рок треба да буде примерен, односно треба да се одреди у конкретном случају у зависности од тога колико је времена објективно потребно за извршење наложене обавезе. Полазећи од изнетог, те имајући посебно у виду врсту, спратност и димензије предметног објекта чије је уклањање наложено ожалбеним решењем, то је по оцени овог суда, у конкретном случају тужиљи остављен непримерено кратак рок од једног дана за извршење наложене обавезе. Наведене неправилности ће тужени орган отклонити у поновном поступку, у извршењу ове пресуде, при чему ће имати у виду правно схватање и примедбе суда у погледу поступка, изнете у образложењу ове пресуде, којима је везан у смислу одредбе члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Управни суд је, нашавши да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, применом одредаба члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је, имајући у виду успех тужиље у спору, досудио тужиљи трошкове управног спора на име састава тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 16.500,00 динара у складу са Тарифним бројем 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, број 121/12), док трошкови за име састава тужбе до траженог износа од 36.000,00 динара, нису признати, будући да ови трошкови нису опредељени према износу који адвокату припада по наведеној тарифи, те је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом одредаба члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 150. и 153. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), који се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.11.2018. године, 22 У. 783/15

Записничар
Весна Иконић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Гајић Салзбергер, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР